

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó, Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ.

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzleteiben

Felelős szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8—9 és d. n. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

3 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 k
2 hasábos garmondsor 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Mezőgazdasági hitel.

Brassó, június 5.

A hetvenes évek hallatlanul rossz termési eredményei vetették fel teljes erővel a mezőgazdasági hitel rendezését. Csak a jelenlegi viszonyokra utalunk, midőn rá akarunk mutatni gazdáink súlyos helyzetére, mely többé-kevésbé a még mindig ingadozó hitelügyi viszonyok eredménye.

Ott vannak a gazda nyakán a tavaszi munkálatok. Számítalan átmenet és beruházási kiadás miatt fő a fejemert bizony hatalmas kérdőjelként áll előtte az a mód, a melylyel pénzt szerezhethet. Hangsúlyozzuk a pénzszerzés módját, mert ez azt jelenti tulajdonképpen, hogy hány százalékra fog rugni a kölcsön felvételével kapcsolatos kiadás. Mindenképpen megfontolásra érdemes ez a körülmény, különösen ha ismerjük azokat a feltételeket, melyek mellett valamely pénzintézettől kölcsön kapható. Igaz ugyan, hogy takarékpénztári, bank vagy szövetkezeti kölcsönöknél az eredeti kamatláb a 6—8 százalékot nem haladja meg, de a különféle mellékiadásokkal sokszor 14—16 százalékra is felrug.

Az még aránylag olcsó pénzhez jut, a ki helybeli takarékpénztárnál vagy szövetkezethetnél vesz fel kölcsönt, mert ez esetben személyi-illetőleg váltóhitelt kaphat, s ez utóvégre is alig szám-bavehető mellékiadást okoz. De már a bankhitel drága mulatság, mert a helyi viszonyokkal való tájékoztatatlanság egyenesen rákényszeríti a kölcsönt adó intézetet, hogy követelését ingatlanra tábláztassa.

Általában természetes, hogy a kisebb kölcsön mindig többbe kerül, mint a nagyobb, s éppen ezért a takarékpénztári vagy szövetkezeti kölcsön felel meg leginkább a kisgazdák hiteligényeinek. Igen ám, csak hogy ott akad fenn ez a kitűnő elmélet, hogy a takarékpénztárak vagy szövetkezetek nem mindig rendelkeznek akkora pénzalappal, mely elegendő lenne a támasztott igények kielégítésére. De hát hol vannak azok

az országos célú vidéki pénzintézetek, melyek némelykor címükben is, alapszabályaikban is a mezőgazdasági hitel-igények kielégítését mondották ki egyik főfeladatuknak, — kérdezik sokan.

Hát egy körömnai banküzlet sokkal jövedelmezőbb, mint egy szekér derék u. n. földhitel-üzlet. Ez szolgáljon egyszersmind magyarázatul annak is, hogy miért oly kevés és drága a pénz akkor, ha abból a földet kell fenntartani vagy megművelni. Igaz, hogy van két rendkívül fejlett földhitelintézetünk, melyeknek törvényes kiváltsága, hogy szinte korlátlan mértékben bocsáthasson ki felmondhatatlan törlesztéses jelzálog-leveleket. Hát ez szép is így papirosan, de az élet erre is csunyan ráczáfol. Mondjuk például, hogy a kölcsönt megszavazzák, ám ekkor még előbb tul kell adni a zálogleveleket, a mely műveletet a földhitelintézet közvetíti ugyan, de azért mégis az általános pénzviszonyok szabják meg annak úgy árfolyamát, mint egyáltalán értékesítésének lehetőségét. Már pedig az intézet sincs mindig abban a helyzetben, — dacára annak, hogy a legnagyobb pénzcsoportokkal áll szoros összeköttetésben, — hogy papírjait sikeresen elhelyezze. Ime, bizonyosság rá a legutóbb beállott zavaros helyzet, mely a külföldet annyira bizalmatlanná tette, hogy most még tudni sem akar a különben kedvelt jelzálog-papirokról. Mert tudnivaló, hogy legnagyobb részben külföldi pénz fedezi a mi földhitelünket. Így, hogy csak a Magyar Földhitelintézetet említsük, ennek 1895-ben 128,252.500 frt értékű záloglevele volt forgalomban, melyből Magyarországon 44,350,000, míg külföldön 83,902.500 frt. volt elhelyezve. Ezek az összegek az elmúlt néhány év alatt emelkedtek s bizvást állíthatjuk, hogy mind kevesebb záloglevél marad az országban, különösen 1896. tavasza óta, a mikor tudniillik a földhitelintézet először hozta piacra három és fél százalékos zálogleveleit, melyek különben az adósra még annyiban is kedvezőbb jellegűek,

hogy a vele kapcsolatos kamat- és törlesztési járulék utólag fizetendő.

Ezek az adatok, azt hisszük, eléggé megvilágítják a mezőgazdasági hitel helyzetét. A gazda arra törekszik, hogy minél nagyobb kölcsönt kapjon, az intézet pedig, hogy a lehető legrealisabb alapokon maradjon. De éppen ebből az ötletből kifolyólag fel kell említenünk azt az anomáliát, hogy míg a Magyar Földhitelintézet a kataszteri becslés szerinti tiszta jövedelmének 16-szorosát, addig a Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete annak 20-szorosát veszi a nyújtandó kölcsön alapjául.

Ambátor mindegy lenne némely égető esetben ez a bizonyos alap, csak legalább pénzt lehetne kapni. De nagyon sokszor nem lehet. Rendkívül megnövekedtek az igények. Hogy csak a legutóbbi 50 év eredményeiről szóljunk, elég arra utalni, hogy hazai pénzintézeteinknél jelzálogos kölcsönt folyósítottak: 1844-ben takarékpénztárak 2,862.947, bankok 430.000 frtot; 1894-ben pedig takarékpénztárak 245,056.089, bankok 64,591.430, földhitelintézetek 186,652.820 és szövetkezetek 14,189.308 frtot. Tehát 50 év alatt mintegy 322 millió forint. Kitűnik azonban ebből az adatokból egyszersmind az is, hogy a takarékpénztárak kezdettől fogva vezető szerepet visznek a földhitel nyújtás terén. Évtizedek hosszú sora igazolja takarékpénztáraink áldásos működését, s immáron valóban ideje lenne, ha legalább a pénzvilág nagyobb érdeklődéssel fordulna feléjük.

Minket korántsem szédít meg az, hogy a hatalmas osztrák-magyar bank új alapszabálya I. cikkelyének második bekezdése kimondja, hogy a bank feladataihoz tartozik a gazdasági hitel kielégítése is. Ez vigasztaló lehet a nagybirtokosokra, mert hiszen más ettől a banktól úgy sem kap kölcsönt, de egyáltalán nem érinti a kisgazda hiteligényeit. Már pedig ez utóbbiak határozottan többségben vannak. 1896. végén pl. a bankoknál és földhitelintézeteknél fölvett összes kölcsönökből, — pedig ez ek többnyire nagy kölcsönt

nyujtanak, — 68 százalék, a takarékpénztárnál 88 százalék, a szövetkezeteknél pedig 94 százalék 1000 frton aluli, leginkább 100—500 frtos kölcsönökre esett.

Ezek a számok valódi fokmérői a szükségletnek, de egyszersmind annak is, hogy a takarékpénztárak, mint egyébként, úgy ebben a tekintetben is becsülettel megállják helyüket. Nem gyámkodásra, hanem jelentékenyebb forgó tőkére van országsszerte szükség. Ezt tessék onnan felülről kezdeményezni, akkor igenis segíteni fognak a jelenlegi nyomorúságos hitelviszonyokon.

K.

Belföld.

Brassó, június 5.

Széll Kálmán valószínűleg holnap utazik Bécsbe. A kormány elnök meg fogja találni a kellő módot arra, hogy az ország jogainak és érdekeinek épségben tartásával szert tegyen Ausztria részéről a viszonságra, akár Thunnal, akár nélküle.

A budapesti egyetemi kör bizottsága elhatározta, hogy a táklyásmenetet Széll Kálmán tiszteletére, a remélhetőleg nem sokára bekövetkezendő fordulat idején tartja meg.

Külföld.

Brassó, június 5.

Nikita montenegrói fejedelem megörlött. Folyton Ausztriát emlegeti, a melylyel neki le kell számolnia.

A párisi semmitőszék szombaton elhatározta a Dreyfus pör revisióját és a per vitelével a rennesi hadbírásgot bizta meg.

Szász hóbort.

Brassó, jun. 5.

III.

Nem érdektelen valótlanág az sem, a melyet a Kr. Zeitung azon állításában talál fel olvasóinak, hogy Brassóban a népesedési mozgalom tekintetében a magyarságra nézve kedvező számarányt a választó kerületek ravas beosztása és az állami vasutak déli vonalának vagyis az ország főközlekedésének Brassón át történt irányítása által érték el.

Hát a mi a választókerületeket illeti, azok lehet, hogy ravasul vannak beosztva, de nem a magyarok, hanem a szászok előnyére. Csak néhány példát. Az országgyűlési képviselők választására jogosított polgároknak kerületekre való beosztását illetőleg a hét magyar faluhoz annyi szász községet adtak, hogy a nem magyar választók többségben legyenek. A három magyar községet Apáczát, Krizbát és B.-Ujfalut pedig elmerítették a szász falvak tömkelegébe, úgy, hogy a vármegye négy választókerületei közül mindegyikben a szász választók képezik a többséget. — Épen így van a városi képviselők választását illetőleg is. E tekintetben is Brassó városnak mind az öt vá-

lasztókerületében a nem magyar választók vannak többségben. Az egyetlen Bolonya városrész lehetett volna az, a hol a magyarság eddig már többséggel rendelkezhetnék, ha — az a volna nem volna. Szagolták ezt jó előre és segítettek rajta úgy, hogy a méhkereteket, a hol 110—120 választó között csak 10 magyar választó van, nem ó-Brassóhoz csatolták, a hová azok fekvésüknek fogva tartoznának, hanem Bolonyához, jó lehet Bolonyában a választók száma amugy is meghaladja az ó-brassói választók számát. És hogy teljesen kimerítsük a „raffiniert schlaue Wahlkreisgeometrie” teoriáját, azt is meg kell említenünk, hogy 40—50 keresztényfalvi szász választó polgár, a kinek Brassó város határán is van birtoka, évenként nem Keresztényfalván, hanem Brassóban el választói jogával és Keresztényfalván mond le arról csak azért, hogy a magyarság az illető brassói I. választó kerületben többségre ne juthasson.

Hát ez mind jó és szép és helyén van; de nincs helyén, ha a dolgok ilyen állása mellett mégis azok vetik nekünk szemünkre a „raffiniert schlaue Wahlkreisgeometrie”-t, a kik ennek a „Wahlkreisgeometrie”-nek az előnyeit élvezik.

A miatt is panaszkodik a Kr. Zeitung, hogy az ország főközlekedési vonalát, az államvasutak déli fővonalának Brassón át történt irányítása által Brassón át vezették és ezzel is kedvezőbbé tették a magyarságra nézve a népesedési mozgalmat illető számarányt.

Amde, ha a szászoknak nem tetszik ezen főközlekedési vonalnak Brassón át történt vezetése, akkor miért ijedtek meg annyira, hogy majd a g. midőn elterjedt az a hír, hogy Földvárnak vasut vonal által Seps-Szentgyörggyel való direkt összeköttetése által, a forgalom Brassótól el és Háromszék felé fog terelgetni? Miért tartottak ez ügyben konferenciákat? Miért alarmizták az orsz. képviselőket? És miért küldtek az alispán vezetése alatt férfi-deputációt a miniszterhez?

Hát bizony sajátságos dolog az, olyan körülményeket is sérelmekül hozni fel, a melyeknek titokban örül az ember, hogy úgy alakultak, a hogy alakultak.

Az elősorolt kirohanások után rátér végre a Kr. Zeitung a magyar nyelvnek jegyzőkönyvi nyelvvé emelése érdekében benyújtott indítványra. Nagy gunyosan leírja hogy a nagy hazafiak*) márcziustól kezdve egész májusig dolgoztak szükséges aláírások gyűjtésén. Az a kevés magyar, a ki tagja a képviselőtestületnek, hamar aláírta. De az nem volt elég, hanem aláíraták olyanokkal is, a kik politikai és nemzetiségi tekintetben közönyösek**) és az élükre nem kitéjezt sovínisztát, hanem német származású egyént állították, a ki azonban jó magyar, a mint a neve is mutatja — Mayer. És így megy ez a gunyolódás és csutolódás végig az egész cikkben.

Hanem az már aztán nem tetszik a cikkíró szászatyafinak, hogy a magyarországi sajtó olyan egyértelműleg neki ment ez alkalmából a szászoknak. No de nekünk meg épen ez tetszik. Külön is megemlíti a cikkíró a sajtó összes közleményei közül a „Magyar Hírlap” vezércikkét és közli, hogy

*) a magyarok. Szerk.

**) t. i. a zsidók és néhány német kath. — Szerk.

annak „A bakszások rugaszkodása” volt címe. Ez a cím és ez a cikk bántotta úgy tetszik legjobban. De jól is volt megírva! Meg kellene aranyozni azt a tollat, a melylyel írták! A cikket magát pedig aranykeretbe kellene foglalni és a városi képviselőtestület tanácsstermében kitűggeszteni, hogy legyen az intő jel a Lurtz fiainak és unokáinak! Magyarok! Mihelytt többségben leszünk, ez lesz az első, a mit megszavazunk.

A cikk végén még egy valótlanágot talál fel a cikkíró olvasóinak. Ugy tünteti fel a magyar nyelv jegyzőkönyvi nyelvvé emelése érdekében beadott indítványt, mint támadást a német nyelv ellen és buzdítja és lelkesíti olvasóit a német nyelv védelmére.

Hát ez a legnagyobb perfidia az egész cikkben. Az olvasók félrevezetését célzó ilyen eljárás ellen a leghatározottabban tiltakoznunk kell, habár elismerjük, hogy az teljesen megegyezik azon fogalmakkal, a melyeket a „Kronst. Zeitung” a tisztességről alkotott magának.

Ehhez hasonló az is, a mikor a „Kr. Zeitung” a brassói magyarságnak tulajdonítja azokat a táviratokat, a melyek úgy a „Kr. Zeitung”-ban, mint a „Kr. Tageblatt”-ban mindjárt a városi közgyűlést követő napon napvilágot láttak és azt jelentették, hogy a városi közgyűlés határozatát a magyarok meg fogják feliebezni, a belügy miniszter pedig meg fogja semmisíteni.

Volt alkalmunk akkor azonnal jelezni, hogy ezeket a táviratokat a helyi szász lapok valószínűleg magok gyártották és azért közölték, hogy némileg lecsillapítsák a magyarság óriási felháborodását. Ki hitte volna, hogy megérjük még azt, hogy ezt a saját magok által kitalált fogást nekünk fogják ők magok tulajdonítani.

A „Kr. Zeitung” a magyarok indítványának elvetése felett érzett örömet és diadalmamórárt és mindazt a gyűlölséget, a mely a cikk szerzőjét annak megírására indította ebben a mondásban fejezi ki: „Wir hatten einen Nagelschuss gethan, ins Schwarze getroffen.” — a mi annyit jelent, hogy a szászok a magyarok indítványának elvetésével „mesterlövést” csináltak és a fekete pontba, a centrumba találtak vagy még más szavakkal, valóságos ternót csináltak.

No hát mi gratulálunk a szászoknak ehhez a „mesterlövés”-hez, a melylyel bizonyosan magukat lötték meg és ehhez a „terno”-hoz, a melylyel nyertek ugyan, de — nekünk.

Már ezután nyugodtan tehetjük félre mi is és a kormány is úgy az igazságot, mint a méltányosságot a brassói szászokkal szemben. Jogosan tagadhatunk meg tőlök mindent, sőt jogosan törhetünk teljes megrontásukra, mert ha teljajdulnak, akkor majd elébök tartjuk azt a két magasztos jelszót, a melyet ez az emlékezetes alkalom szült:

a Lurtz jelszavát: „Az oláhnak mindent, a magyarnak semmit,” és

a „Kr. Zeitung” jelszavát: „Minden olyan forrást be kell dugnunk, a melyből erősödhetnék ez az elem!”

Ezt a két jelszót Magyarok! ne feledjétek el. Majd meglátjuk, hogy minő arccal merik a kormány és a brassói magyarságot vádolni, ha azok magokéva teszik ezeket a jelszavakat, így:

A magyarnak mindent, a szászoknak semmit!

Minden olyan forrást be kell dugnunk, a melyből erősödhetnék ez az elem.

Ez hát a mesterlövés, ez hát a terno! Herr von Lurtz! noch ein Brausepulver!

Színház.

— Az unatkozó király. —

Brassó, jun. 5.

Mult szombaton egy minden tekintetben fényes eredményű estélye volt színésztűnknek. Pompás és harmonikus előadás, melyet szép számú közönség nézett és hallgatott meg. E fényes sikert pedig az okozta, hogy a társulat kedvelt igazgatójának Tiszaynének volt jutalomjátéka. A színrekerült spanyol operette czimszerepét az unatkozó királyt Tiszayné játszotta. Hogy kedves és elragadó megjelenésével mindegyre jobban és jobban hatott, az észlelhető volt a közönségen, mely minden újabb jelenését a tetszés fokozódó kitörésével fogadta. Belépő keringőjével, pástordalával és a Rózával énekelt kettős-sel frenetikus hatást idézett elő. A közönség minden egyes dalát zajos tapssal jutalmazta. A színpadon való megjelenésekor virágosó hullott a bájos művésznőre és egy nemzetiszínű szalaggal diszitett remek virágkosarat és két szép virágcsokrot nyújtottak föl neki. Öltözékei rendkívül elegánsak és szépek voltak. Róza paraszt-leányt Székula Sárika játszotta. Dalait a természetes kedvesség azon varázsával adta elő, mely az ő jellemző tulajdonsága. A közönség vele szemben is nagyon hálás volt s több ízben tapsolta meg. A darab komikumát Tiszay, Németh, Nádas, Delli juttatták érvényre. Különösen Tiszay mint hadügyminiszter elemében volt s „Örült vagy szent” reitrenü elmés kupléival általános hatást ért el. Kozma István mint pórfu nagyon ügyesen játszott. A kar egybevágoan működött, a kiállítás fényes és diszes volt.

— A gyimesi vadvirág. —

Tegnap este Géczy Istvánnak hírneves népszínműve: „A gyimesi vadvirág” került színre telt ház előtt. A közönség között számos vidékit is láttunk. Az előadás jó volt, a közönség pompásan mulatott. Tibor Lórika (Magdolna) és Székula Sárika (Mária) eleven temperamentummal és a megkívántató érzéssel játszottak. Dalaikat szépen adták elő s azok nagy részét meg kellett ismételniök. Könyves Jenő (Balánka Imre) ez alkalommal először láttuk ily népies darabban. Az a kiváló alakító tehetség, melynek eddig is már oly szép jeleit adta, tegnap is a maga teljességében nyilvánult meg érzékeljes játékában. Mészey Andor (Gyurka) szép énekével most is hatott. Tiszay a harangozó szerepében és Nádas mint Marci fiú elemükben voltak s a darab komikumát minden ízében élvezhetően és mulattatóan érvényesítették. Jók voltak még: Nagy Vilma, Sebestyén Géza és Átrány Vilmos a fővély. A ruházat teljesen korhű és csinos volt.

HIREK

Brassó, június 5.

— Színelőadás a veres-kereszt-egylet javára. Tiszay Dezső színgazgató — amint értesülünk — f. hó 12-én — hétfőn — előadást tart a veres-kereszt-egylet brassóvármegyei fiókja javára, a mely alkalommal Strauss János hírneves operettje a: *Czigány-*

báró kerül előadásra. Tekintettel arra, hogy ezen előadás úgy az egyes szereplők jeles volta, valamint az összes személyzet precíz játéka által rendkívül élvezetes lesz, az egyesület vezetői remélik, hogy a jelzett előadáson úgy a német mint a román társadalom képviselve lesz, és ezáltal a veres-kereszt-egylet oly annyira igénybe vett pénztára tetemes összeggel fog gyarapodni. A jegyek előzetes eladása (június 10-ig) a vármegyeház pénztáránál történik, a hol az egylet pénztárnoka Bittermann Gyula fogja az eladást eszközölni. Az előadás napján pedig a színházi pénztárnál adatnak el a jegyek.

— A kereskedelmi és iparkamara f. hó 3 diki alakuló közgyűléséről térszűke miatt holnapi számunkban referálunk s ugyanekkor közöljük dr. Jekel Frigyes alispán megnyitó beszédét is.

— Vallás vizsga. Az unitárius vallásu elemi és felsőbb osztályu tanulók vallás vizsgája június hó 7-én lesz az állami leányiskola I. osztályu tantermében. Szülők és érdeklődők szívesen láttatnak.

— A brassói határozat humora. A brassói határozatról az élcslapok is megemlékeznek. A „Borsszem Jankó” a következőket írja: *Az erdélyi szászok* megint hetvenkednek. Igazán nem ártana egyszer jól elverni a központjukat — Segesvárt. A „Borlond Iszók”-ban a következőket olvassuk: *Lurtz ur* tehát a brassói városbázán nem tűri a magyár jegyzőkönyvet. Ej, ej Lurtz ur, mi eltűnjük az önök német szavát s ön mégis oly kegyetlen ellensége a szegény magyarnak? Oh rettenetes szász, minket meg nem szánsz? — *Mi lesz belőlünk*, ha még vagy hat bakszász fölköti a tringiót s Lurtztal megindulnak ellenünk? Szörnyűség még csak elképzelni is Magyarország borzasztó sorsát! A h é t s v á b története remegtető történet!

— Évzáró vizsgák. A brassói állami fa és köipari szakiskola évzáró vizsgáinak sorrendje 1898/9 tanév végén: június hó 12-én d. e. 9 órakor III osztály, d. u. 2¹/₂ órakor I osztály 13-án d. e. 8 órakor II osztály, d. u. 2¹/₂ órakor I osztály befejezése. Szülők-és érdeklődőket tisztelettel meghívja: Az igazgatóság.

— A brassói ev. ref. egyházi dalárda tegnapi estélyéről térszűke miatt lapunk holnapi számában referálunk.

— A sertésvásár betiltása. A városkapitányság értesítése szerint Brassó város területén kiűtött a sertésvész, és ennek folytán a héten megtartandó országos vásár alkalmával a sertések eladása betiltatott.

— Hangverseny az Európában. Balogh Jancsi kolozsvári zenekara ma és holnap az az június hó 5-és 6-án az „Europa” szálloda éttermében változatos műsorral hangversenyt rendez és arra a n. é. közönséget tisztelettel meghívja.

— Hirtelen halál. Csatlós János kömivessegéd tegnap a Hontérszter földött vendéglőjében sörözés közben hirtelen meghalt. A halál oka valószínűleg szívinfarkus.

— Juniális. A tatangi Emke olvasó kör saját pénztára javára folyó 1899. évi június hó 11-én (vasárnap) katonai zene közreműködésével Juniálist rendez. A mulatság délután 1 órakor kezdődik.

— Állategészségügyi kimutatás. A »Földmívelési Értesítő« mult vasárnap száma közli a ragadós állati betegségek állását 1899. május hó 31-én. Brassó vármegye. Takonykór: Szászhermány 1 u., Vidombák 1 udvar, összesen 2 község 2

ndvar. Sertésvész: Csernátfa 1 u., Veresmart 1 udvar, összesen 2 község. Fogasvármege. Sertésorbáncz: Zernest 4 udvar. Sertésvész. A- és F.-Kömána 1 udvar, Kercz 1 udvar, összesen 2 község. Háromszék vármegye. Rühkór: Peselnek 1 udvar. Sertésvész: Árapatak 1 u., Bessenyő 1 u., Bodza-forduló 1 u., Feldoboly 1 udv, Kőrispatak 1 u., Középpajta 1 u., N.-Borosnyó 1 u., Szitabódza 1 u., Zágony 1 u., összesen 9 község.

— Barsescu kisasszony — oláhu.

Barsescu Agatha, az oláh származásu német drámai színésznő, aki a bécsi Burg-színháznak is tagja volt, most Bukarestben időzik, a hol először fog anyanyelvén, oláhuul játszani. A művésznő számára a romániai királyné, Carmen Sylva, új darabot is ír.

Táviratok.

A »Brassói Lapok« eredeti távirata.

Budapest, jun. 5. A déli vasút polgári állomásán a 303 sz. gyorsvonat tegnap délelőtt kisiklott. A mozdony, a kalauzkocsi és két személyszállító kocsi a vágányból kikökönt. Az utasok közül senki sem sérült meg. A vonatvezető és a kalauz kisebb horzsolásokat szenvedett.

Pécs, jun. 5. A Nagy féle hagyaték ügyben tegnapelőtt letartóztatott Nagy Ferencz budapesti háziurat tegnap szabadon bocsátották. A vizsgálat néhány nap múlva befejeződik s akkor előreláthatólag Nagy Ákost is kieresztik.

Páris, jun. 5. Autejlben a tegnapi lóversenyen tüntettek Loubet mellett és ellen. Az elnöki páholyt, alig tudták megvédeni. A rendőrség többször összetűzött a tüntetőkkel, a kik közül sokan megsebesültek. Százat letartóztattak. Az elnök nyugodt volt.

Páris, jun. 5. A minisztertanács tegnap elhatározta, hogy a Szax hadihajót azonnal az Ördögsgizetre rendeli, a honnan Dreyfust június 26. körül Brestbe hozzák s onnan mindjárt a rennesi katonai fogházba viszik.

Színház.

Folyó szám 25.

Idénybérlet 21.

Brassóban, 1899. június hó 6-án kedden

A SÁRDI HÁZ

Színmű 3 felvonásban.

Kezdeté 8 órakor.

Nyersselyem-básztruha 8 frt 65 krtól

42 frt 75 krig teljes öltönyhöz való kelme — Tussors és Shantun-Pongees, valamint fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem” 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. privát-fogyasztóknak postabér és vámentesen valamint házhoz szállítva, — pmintákat pedig postafordultával küldenek

Henneberg G. selyemgyárjai (cs. és k. udv. szállító) Zürichben.

— Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. —

Sz. 3401/9.9

Hirdetmény.

az 1899—1901. évi III. oszt. keresetadó kivételése tárgyában.

Az alólírt városi adóhivatal részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a m. kir. pénzügyigazgatásnak f. é. május 18-án 16741/99. sz. alatt beérkezett az 1883. évi 44. t.-cz. 12. §-a értelmében szerkesztett adókövetési lajstromok, melyek azon a III. oszt. keresetadó alá tartozó adókötelesek adótételeit tartalmazzák, kik üzletük után az 1899—1901-ig terjedő adókövetési időszakra megadóztatandók, az 1883. évi 44. t.-cz. 18. §-a értelmében nyolcz napon át, azaz folyó évi június hó 2-ától bezárólag 9-éig d. e. 8—12 óráig betekinthetők, hogy mindenki saját, vagy más személyekre vonatkozó adótételekre esetleges észrevételét tehesse.

Ezen észrevételek a fent jelzett 8 napon belül a tekintetes m. kir. pénzügyigazgatásnak, ezen határidő lejáratát után pedig a tanácsházban működő adókövetési bizottságnál írásban beadhatók.

Együttal a III. oszt. keresetadó-tételek megállapítása céljából az adókövetési bizottság által tartandó tárgyalási napok azon megjegyzéssel közhírré tételnek, hogy ezen adókövetési tárgyalások a tanácsházban naponta d. e. fél 8 órától fogva a kitűzött tételek letárgyalásaig folytatandók, mely alkalommal az adókötelesek részéről az adótételek iránti esetleges észrevételek vagy személyesen, vagy pedig kellően kimutatott meghatalmazottak által arvényesíthetnek.

Az adókövetések a következő változhatlan sorrendben foganatba vétetnek:

Szombaton, 1899. évi június 10-én.

a következő kivétési lajstrom tételszámok 1—64, ácsok és asztalosok.

Hétfőn 1899. június 12.

a következő tételszámok 65—130 aranyművesek, bábák, bádigosok, borbély és fozrászok.

Kedden 1899. június 13.

a következő tételszámok 131—139 és 245—300 cipészek és bérkocsisok.

Szerdán: 1899 június 14-én.

a következő tételszámok 190—244 és 301—309, czizmadiák és czukrászok.

Csütörtökön: 1899. június 15-én.

a következő tételszámok 310—427, fuvarosok és fővényhordók.

Pénteken: 1899. június 16-án.

a következő tételszámok 428—490 építészek, építőmérnökök, építési vállalkozók, esztergályos, fényképészek, fényezők, fény-mázolók, szoba, kelme, bőr, pamut, seiyem, kép, czég-festő és műfestők.

Szombaton: 1899. évi június 17-én.

a következő tételszámok 491—556: kőművesek, szobrászok, gyógyszerészek és kalaposok.

Kedden, 1899. évi június 20-án.

a következő tételszámok 557—620: Kádár, kárpitosok, kefekötő, kéményseprők, kesztyűs, kértészek, műkertészek, virág-árusok, kosárkötők, kéjhölgytartók, kerekas, kovácsok, kocsi-gyártók, lakatos, gép és műlakatos, gépész, kerékpárkészítők, gépészügynök, gépészbizományos, gépgyáros, gépgyár, vasöntőde és cséplőgéptársulat.

Szerdán, 1899. évi június 21-én.

a következő tételszámok 621—715: Téglagyárosok, cemen-tyár, eczetgyáros, nyerges, butorárosok, butorkereskedők, ágyneműkereskedő, parket, vasbutor, nádszék és szappangyárosok, zöldségárusok, majorság elővásárlók és árulók, majorság-kereskedők, gyümölcsárusok, kép- és kendárosok.

Csütörtökön, 1899. évi június 22-én.

a következő tételszámok 716—809: Sajt, turó, vaj és tej-kereskedők élelmicikkárosok, foghagyma, hal, pokrócz és kis-kereskedők.

Pénteken, 1899. évi június 23-án.

a következő tételszámok 810—876: Rövid, kézmű, rőfös, vegyes, rövidáru, kötő és szövővászón, fa és játékaru, gyapot és divatáru kereskedők, himzőüzlet, kézimunka, himző és rövidáru kereskedők, női kalap készítő és árusok, női-divatárusok, férfi, gyermek és nőiruha-kereskedők.

Szombaton, 1899. évi június hó 24-én.

a következő tételszámok 877—928: deszkafűrész tulajdonos, fa, liszt, termény, gabona, vászon, cserge és gyapju kereskedők faáru és fűrészgyárosok, csont-, rongy és nyerstermény kereskedők, cipőkereskedők, timárok, bőrkereskedők, bőrgyárosok, vas-kereskedők és bizományosok.

Hétfőn 1899. évi június 26-án.

a következő tételszámok 929—972: Látszerész, diszmű, aczélaru, mosó, világítási és toilette áruczik kereskedők, bazar-tulajdonosok, üveg porcellánkereskedők, kád-hideg és gőzfürdő hidroterapia tulajdonosok és bérlők, só és dohány nagyáruadók, fűszer és vegyes kereskedők.

Kedden 1899. évi június 27-én.

a következő tételszámok 973—1033: Szatócok és szatócok kik italmérők és iczés koresmárosok egyuttal.

Szerdán, 1899. évi június 28-án.

a következő tételszámok 1034—1094: Szatócok és koresmárosok, iczés koresmárosok és koresmabérlők.

Péntek, 1899. évi június 30-án.

a következő tételszámok 1095—1155: Ugyanazok, borárusok és vendéglősök.

Szombaton 1899. évi július 1-én.

a következő tételszámok 1156—1215: Ugyanazok, borke-reskedők és szállodabérlők és tulajdonosok.

Hétfőn 1899. évi július 3-án.

a következő tételszámok 1216—1264: Koresma, vendéglő és szállodabérlők és tulajdonosok, szesz és sörgyárosok, sörak-

tárosok és kereskedők, likörgyárosok és árusok, sétatéri kioszk, kávéházbérlők és tulajdonosok, denaturált szeszárosok, pénzváltók, bank és váltóüzlet tulajdonosok, posztosok, posztóárusok, takácsok, posztónyírók és posztógyárosok.

Kedden 1899. évi július 4-én.

a következő tételszámok 1265—1328: Kosztadók, kifőzők, élelmezők, kömetző, könyvkötők, könyvnyomdászok, könyvkereskedők, Colportage, könyvárusok, papír és nyomtatvány kereskedők kőfaragók, kőpadolók, kövezők, kötélverők, kőszorús, állatorvosok, fogtechnikusok, fogorvos és orvosok.

Szerdán 1899. évi július 5-én.

a következő tételszámok 1329—1402: Ügyvédek, kir. kör-jegyzők, mézeskalácsosok, pogácsosok, kétszersült készítő, kenyérelarusítók és pékek.

Pénteken és szombaton, 1899. évi július 7. és 8-án

a következő tételszámok 1403—1494, Orgona készítő, orások ványolók, malombérlők és malomárok, meszárosok és hentesek.

Hétfőn 1899. évi július 10-én.

a következő tételszámok 1495—1561: Szücsők és bárány-vágók, mosonók, mosointézet-tulajdonosok, városi zeneszek, női szabók, kézimunka és varrósok a tulajdonosok, teherneműkészítők.

Szerdán 1899. évi július 12-én.

a következő tételszámok 1562—1616: Férfi-szabók, szij-gyártók, rézöntők, reszelővágók, rézművesek, beltisztítók, kő-asvány olajgyárosok, légszeszgyárosok, kövezet, marha-vasarvámszedési jog tulajdonosok, zálogház.

Csütörtökön 1899. évi július 13-án.

a következő tételszámok 1617—1680: Uzitera, torna, táncz, zongora, könyvtel, ének és nyelvtanítók, zongora hangolók, fiú és leánynevelő intézetek tulajdonosai, temetkezi vállalat tulajdonosai, óvónők, ásványvízkesztők, raktárok, pénzbehajtási ügy-nők és különböző ügynökök és lokupeczek.

Pénteken 1899. évi július 14-én.

a következő tételszámok 1681—Cziganyzenészek, zsidáru-sok, földbérlők, pöczegődörtisztítók, bírósági vegrehajtók, városi takarítási vállalkozó, postamesterek és vasuti szállítók.

Szombaton 1899. évi július 15-én.

Nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek, földbérlők.

Hétfőn 1899. évi július 17-én.

Utólagosok.

Brasso, 1899. évi május 30 án.

A városi adóhivatal.

363 szám bvgh. 1899.

Csőd, árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági vegrehajtó 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszék 1899 évi 2902 csőd elrendelő számu végzése következtében, Dr. Weiss Ignacz tömeggondnok ügyved által képviselt Schul Möriz csőd tömege javára Brassóban 1899 évi április havában felvett csőd leltár 1—917 f. sz. a. összeirt és 1894 f. sz. 48 krra becsült férfi és gyermek ruha neműek, egyéb árúk és üzleti berendezésekből álló ingóságok nyilvános árveresen eladtnak.

Mely árveresnek a brassói kir. törvényszék 3648 csőd 1899. sz. végzése folytán a csőd tömeg javára Brassóban Kolostor u. 26 sz. a. üzlethelyiségben leendő eszközzésére 1899. évi jun. hó 5. és következő napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108 §§-ai értelmében készpénzzizetes mellett, a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a megelőző, kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korában eszközöltetett volna és ez az iratokból ki nem tűnik, hogy elsőbbségi-jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldetnél írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vetelár fölölselegére fognak utalni.

Kelt Brassóban 1899. évi május hó 25 napján.

Deák László.

kir. bír. végrehajtó.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy Kovászna-Vajnafalvan

a Mikes-féle fürdőt

ujjonnan berendezve és átalakítva, bérbe vettem azon reményben, hogy a nagyérdemű közönség becses támogatásában részesíteni fog.

Gyógy-fürdők, vas-, meleg-, hideg-, tükör- és kád-fürdők, továbbá szobák olcsó áron kaphatók. Ugyanott kitűnő étkek és italok juttanyos áron, pontos kiszolgálás mellett kaphatók. Az étkek kifőzésénél magam sok évi tapasztalatommal, mint szakács működöm.

Íróstészta, sütemény, torta és fagyalt minden időtájban kapható és meg is rendelhető.

Miért is a nagyérdemű közönség becses figyelmét és pártfogását, kérve maradok

alázatteljes tisztelettel

Farkas Tamás

fürdő-bérlő és szakács.